

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/213/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117247952
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117247952.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, v konaní právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Andrejom Martišíkom, so sídlom Samoty 1061, 020 01 Púchov, pod sp. zn. 392EX 93/2018, o vymoženie 1 763,76 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 35Ek/213/2017 zo dňa 09.11.2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 09.11.2018 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Povinný sa podaným návrhom bránil voči exekúcii tým, že nemal vedomosť o vedení exekučného konania, keďže mu nebolo doručené poverenie na vykonanie a s ním súvisiace podklady. K jeho námietke vyšší súdny úradník uviedol, že podľa § 35 ods. 1 a § 57 Exekučného poriadku sa povinný stáva účastníkom konania až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré je doručované len poverenému súdnemu exekútorovi. Následne v zmysle § 61 ods. 1 psím. a) Exekučného poriadku exekútor o začatí exekúcie upovedomí povinného. V tomto konaní poverený súdny exekútor upovedomil povinného o začatí exekúcie dňa 28.03.2018, t. j. dňa, kedy si povinný, vzhľadom na priloženú doručku od súdneho exekútora, prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 16.03.2018. Pred rozhodnutím si vyšší súdny úradník vyžiadal spis rozhodcovského súdu, ktorý exekučný titul vydal, sp. zn. 305/11/15. Z neho mal za preukázané, že povinný bol oboznámený s vedením rozhodcovského konania voči jeho osobe, nakoľko si dňa 10.12.2015 prevzal Výzvu na podanie žalobnej odpovede, ku ktorej sa v stanovenej 30 - dňovej lehote nevyjadril. Súčasťou predloženého rozhodcovského spisu bola aj doručka o prijatí exekučného titulu dňa 12.12.2016 oprávneným a doručka o prijatí exekučného titulu dňa 16.12.2016 povinným, preto námietka povinného o nedoručení exekučného titulu, a tým aj nemožnosti nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, nebola dôvodná, keďže zo strany rozhodcovského súdu bola splnená podmienka predpokladaná § 33 SRK.

2/ Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej namietol aj neplatnosť rozhodcovskej doložky, a to z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, najmä v nemožnosti zvolenia spôsobu riešenia prípadného sporu povinným a neuzavretie rozhodcovskej doložky v čase vyššej bdelosti povinného. K uvedenej námietke vyšší súdny úradník uviedol, že rozhodcovská doložka, zakladajúca legitimitu pre exekučný titul, nebola zakomponovaná ako súčasť úverovej zmluvy, ale bola zmluvnými stranami uzatvorená osobitne. Samotná rozhodcovská doložka je označená ako Rozhodcovská zmluva č. 8500030909, takže aj z jej označenia malo byť povinnému zrejmé, o aký konkrétny právny úkon ide, pretože nebola včlenená do iných zmluvných ustanovení. Podstatná, z hľadiska posúdenia individuálnosti tohto zmluvného vzťahu, je skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formálne samostatná od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, je

individualizovaná vo vzťahu ku konkrétnemu dlžníkovi, číslu rozhodcovskej zmluvy zodpovedá číslu Zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej v ten istý deň medzi oprávneným a povinným, je osobitne datovaná a aj osobitne podpísaná povinným. Za predpokladu takéhoto koncipovania Rozhodcovskej zmluvy, nemožno mať potom za to, že toto zmluvné dojednanie nebolo individuálne dojednané s dlžníkom, keďže mal možnosť predmetnú doložku neprijíť a nepodpísať. V zmysle bodu 2. Rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že v prípade jej neprijatia, by to nemalo vplyv na celý zmluvný vzťah. V bode 3. Rozhodcovskej zmluvy je taktiež osobitne uvedené, že „veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia“, a následne je v texte písomne zachytený obsah konkrétneho poučenia. Pokiaľ ide o námietku času uzavretia Rozhodcovskej zmluvy uviedol, že v zmysle bodu 7. Rozhodcovskej zmluvy povinný mohol odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní, a to aj bez uvedenia dôvodu. Povinný mal tak v dostatočnom čase po uzavretí Rozhodcovskej zmluvy možnosť zvážiť dôsledky jej uzavretia a svoj prejav vôle prehodnotiť. Námietka povinného o nemožnosti zvolenia spôsobu riešenia prípadného sporu rovnako nie je opodstatnená, keďže uzavretím Rozhodcovskej zmluvy povinný vyslovil súhlas s vedením prípadného sporu pred rozhodcovským súdom, čím sa podieľal na voľbe spôsobu riešenia prípadného sporu. V bode 5. Rozhodcovskej zmluvy sú uvedené rozhodcovské súdy, pred ktorými je možné viesť prípadné spory medzi zmluvnými stranami, pričom výber spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Nakoľko žalobný návrh podal oprávnený, on mal právo výberu rozhodcovského súdu.

3/ V rozhodnutí sa vyšší súdny úradník vysporiadal aj s ďalším dôvodom na zastavenie exekúcie, ktorým mala byť podľa povinného skutočnosť, že nemá vedomosť na základe akej úverovej zmluvy bol vydaný exekučný titul, pričom zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica, ktorý neuznal právo oprávneného na realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy. V odôvodnení exekučného titulu je jasne uvedené, že exekučný titul bol vydaný v dôsledku uplatnenia nároku oprávneného vyplývajúceho zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030909, ktorú uzavrel oprávnený (podpísal dňa 04.09.2013) s povinným (podpísal dňa 01.09.2013), a ktorou oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 1 500 Eur (ďalej len „spotrebiteľská zmluva“). Keďže povinný nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil to, že nevedel o existencii uvedenej spotrebiteľskej zmluvy, a zároveň z predloženej spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že prejavil vôľu s jej uzavretím, a to jej podpísaním, súd považuje aj túto námietku povinného za nedôvodnú. Pokiaľ ide o Uznesenie č. k. 7Csp/89/2017 vydané Okresným súdom Považská Bystrica dňa 08.06.2017, na ktoré povinný poukázal, to sa týka Dohôd o zrážkach zo mzdy č. č. 8500088375 zo dňa 31.10.2014, č. 8500088370 zo dňa 31.10.2014 a č. 8500046980 zo dňa 28.04.2014 uzavretých medzi oprávneným a povinným, teda netýka sa predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, a ani nemá vplyv na toto konanie. Ani tvrdenie povinného, že nevedel kedy došlo k zosplatneniu dlhu, oprávnený ho nevyzval k úhrade dlhu, a ani nezaslal predexekučnú výzvu nepovažoval vyšší súdny úradník za opodstatnené, keďže z predloženého rozhodcovského spisu vyplýva, že oprávnený mu Oznamením o zosplatnení zo dňa 19.08.2015, doručeným povinnému dňa 25.08.2015 oznámil omeškanie s úhradou splátok v zmysle spotrebiteľskej zmluvy a dňa 14.09.2015 sa oprávnený pokúsil aj o zmier s povinným.

4/ Nakoniec mala byť podľa povinného dôvodom na zastavenie exekúcie aj neoprávnene uplatnená výška nároku, vrátane uplatnenej zmluvnej pokuty. Tu vyšší súdny úradník konštatoval, že výška uplatneného nároku v návrhu na vykonanie exekúcie bola v súlade s predloženým exekučným titulom. Exekučný súd je oprávnený skúmať v rozhodcovských rozsudkoch formálnu a v prípade spotrebiteľských zmluvných vzťahov aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady sa do exekučného konania neprenášajú, t. j. vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2018). Nerešpektovanie exekučného titulu by znamenalo neprípustnú nápravu vykonávaného rozhodnutia. Vyššie uvedený dôvod na zastavenie exekúcie je preto podľa názoru exekučného súdu oprávnený skúmať všeobecný súd v Žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ všeobecný súd nevydá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o zrušení exekučného titulu, ten je naďalej vykonateľný a ponecháva v platnosti zákonne vedenú predmetnú exekúciu voči povinnému.

5/ Na základe vyššie uvedeného mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil, a teda exekúcia sa začala dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, preto považoval podaný návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný a zamietol ho (výrok I.). Zároveň priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému

vo výške 59,84 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. Uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie bolo povinnému doručené dňa 19.11.2018.

6/ Proti rozhodnutiu bola dňa 05.12.2018 na pošte podaná sťažnosť povinného, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Uviedol, že súd v ktoromkoľvek štádiu konania ex officio prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých možno vo veci konať a rozhodnúť. Aj keď tieto tzv. „procesné podmienky“ nie sú zákonom výslovne definované, dajú sa vyvodiť z jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku. Je úplne evidentné, že súd exekučný titul (rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní č. 305/11/15 zo dňa 7.11.2016, vydaný Slovenským arbitrážnym súdom) vôbec nepreskúmal, a to aj vo vzťahu k rozhodcovskej doložke. Namietol, že napadnutým rozhodnutím bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zastavenia exekúcie sa domáhal aj z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, voči ktorému rozhodnutiu je prípustné odvolanie (§ 58 ods. 5 Exekučného poriadku). Okresný rozhoduje v totožných právnych veciach podľa jeho názoru rozdielne, čím bola porušená jeho právna istota v súdnom konaní. Napadnutým uznesením vyšší súdny úradník nesprávne právne vec posúdil. Jeho rozhodnutie je v rozpore aj s inými rozhodnutiami súdov prijatými v obdobných prípadoch, čím zjavne došlo k narušeniu kontinuálnosti rozhodovacej praxe (a to bez náležitého právneho odôvodnenia takéhoto odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe súdov) ako aj právnej istoty. Navrhol, aby súd rozhodol o sťažnosti uznesením, v ktorom vysloví, že napadnutým uznesením okresného i krajského súdu bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a zruší napadnuté uznesenie. Zároveň sa domáhal aj zrušenia trov právneho zastúpenia vo výške 59,84 Eur. Podľa jeho názoru mal prvostupňový súd (exekučný súd) zamietnuť žiadosť oprávneného o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovským rozsudkom bolo priznané plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorom absentuje údaj o RPMN, navyše tento údaj nevyplýva ani zo samotného exekučného titulu. Exekučný súd mal podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní zastaviť exekúciu aj bez návrhu, ak zistil v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odsek 1 písm. c), t.j. ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku exekučný súd pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúma súlad exekučného titulu so zákonom, pričom povinný týmto súladom rozumel nielen formálne náležitosti exekučného titulu ale aj to, či na jeho základe je možné exekúciu vykonať, teda či tu nie je taká právna úprava, ktorá by bránila vykonanie exekúcie na základe tohto exekučného titulu (materiálnu stránku exekučného titulu). Na rozdiel od iných exekučných titulov vymenovaných v § 42 ods. 2 EP, zákon o rozhodcovskom konaní v ust. § 45 priznáva exekučnému súdu právo preskúmať rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska hmotného práva, kde zákonodarca jednoznačne uzákonil možnosť pre exekučný súd zastaviť, exekúciu napriek právoplatnému rozhodcovskému rozsudku, keď rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Tieto nedostatky však predstavujú hmotnoprávnu prekážku vykonania exekúcie na jeho základe. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, čo sa v tomto prípade z mojej strany nestalo, pretože zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo z jeho strany možné meniť ich obsah (čl. 3 smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zistenia nedostatkov konštatovať rozpor so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa podmienky vyplývajúce z princípu ochrany práv spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka a pokiaľ ju oprávnený (dodávateľ) použije, tak v tomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (§53 ods. 1,4 OZ, § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Zz. § 44 EP).

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná po zákonom stanovenej lehote. Uznesenie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, sp. zn. 35Ek/213/2017 zo dňa 09.11.2018, bolo povinnému doručené dňa 19.11.2018. Lehota na podanie sťažnosti v zmysle ustanovenia § 242 CSP je 15 dní od doručenia uznesenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predĺžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti. Podľa § 121 ods. 5 CSP je lehota zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času. Povinnému tak začala dňom 20.11.2018 plynúť lehota na podanie sťažnosti, pričom márne uplynula dňa 04.12.2018, ktorý bol posledným dňom na podanie sťažnosti (na súde, odovzdaním orgánu, ktorý má povinnosť doručiť ho - na pošte alebo elektronickými prostriedkami). Nakoľko povinný podal sťažnosť na pošte až dňa 05.12.2018, urobil tak po lehote a preto musel súd jeho sťažnosť ako oneskorene podanú zamietnuť bez toho, aby sa vecne zaoberal dôvodmi uvedenými v sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.